

นนท์ชนพร พันชนะ. (2553). การถูกเลิกจ้างและคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมใน
เขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ บธ.ม.(บริหารธุรกิจ). พระนครศรีอยุธยา:
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร. ศิริมณี จรรยา, ดร. ปรีชา
วรรัตน์ไชย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยการถูกเลิกจ้างของผู้ถูกเลิกจ้าง
2) ศึกษาปัจจัยการเลือกอาชีพใหม่ของผู้ถูกเลิกจ้าง 3) ศึกษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง
4) ศึกษาระดับความสุขในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสุข
ในชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างภาคอุตสาหกรรมในเขต
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ถูกเลิกจ้างจากภาคอุตสาหกรรมในเขตจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำนวน 386 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าความถี่
ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและค่าเอฟ และค่าการถดถอย โดยกำหนดระดับ
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ถูกเลิกจ้างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรส อายุ 31-45 ปี
จำนวนบุตร 1-2 คน การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ภูมิลำเนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ระยะเวลาการ
ว่างงาน 4-6 เดือน จากการศึกษาปัจจัยการถูกเลิกจ้าง พบว่า ส่วนใหญ่นายจ้างประสบปัญหา
ยอดขายตกต่ำ ด้านปัจจัยการเลือกอาชีพใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ถูกเลิกจ้างเห็นว่า เป็นโอกาสในการ
เริ่มต้นใหม่ที่ดี อาชีพใหม่ที่สนใจคือเป็นแม่บ้านดูแลครอบครัว จะเริ่มทำงานอีกครั้งเมื่อพบงาน
ที่ชอบและเหมาะสม ด้านคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีผลต่อ
ระดับคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับคุณภาพชีวิตของ
ผู้ถูกเลิกจ้างส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ด้านความสุขของผู้ถูกเลิกจ้าง พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล
ด้านเพศ สถานภาพสมรส การศึกษา รายได้ปัจจุบันและอายุ ปัจจัยการเลือกอาชีพใหม่ ด้านการ
เลือกที่อยู่และที่ทำงานใหม่ อาชีพใหม่ที่สนใจและแผนอาชีพในอนาคต และปัจจัยการถูกเลิกจ้าง
แตกต่างกันมีผลต่อความสุขในชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับ
ความสุขของผู้ถูกเลิกจ้างอยู่ในระดับเท่ากับคนทั่วไป ด้านความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสุขใน
ชีวิตกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้าง พบว่า ตัวพยากรณ์กับคุณภาพชีวิตของผู้ถูกเลิกจ้างทั้ง
ก่อนและหลังการถูกเลิกจ้างด้านอาหาร และความสมบูรณ์ด้านร่างกาย มีความสัมพันธ์กับความสุข
ในชีวิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Nonthanaporn Panchana. (2010). Dismissal and Quality of life of Employees Dismissed from Industrial Divisions in Phranakhon Si Ayutthaya. A Thesis for the Master of Business Administration Degree (Business Administration). Phranakhon Si Ayutthaya: Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University. Advisory Committee: Dr. Keerimanee Janya, Dr. Preecha Wararattanachai.

ABSTRACT

The research aimed to: 1) study dismissal factors of Employees dismissed from the industrial divisions in Phranakhon Si Ayutthaya; 2) investigate factors of selecting new careers; 3) seek levels of quality of life of the dismissed employees; 4) study the levels of happiness of the dismissed employees; and 5) study the relationship between the levels of happiness and the levels of quality of life. The samples were 386 people dismissed from the industrial divisions. The research instrument was a questionnaire. The statistical analysis was performed in terms of frequencies, mean, standard deviation, t-test, F-test and Regression. The findings are indicated as follows:

The employees dismissed were female, married, during the ages 31-45 years old, and had 1-2 children. Their educational background was secondary level with the domicile in Phranakhon Si Ayutthaya. They had been dismissed for 4-6 months with the reasons that their employers encountered declining of sales. Regarding factors of selecting new careers, it revealed that the dismissed employees thought it was a good chance to start a better career. Their interesting career was being housewives for their families, and they would start working again if they could find their favorite and appropriate jobs. For the quality of life, it revealed that differences in their personal factors affected differences in their quality of life at the statistically significant level of .05, and moderate level was found on their quality of life. With respect to their happiness, it was indicated that differences in the dismissed employees' personal factors on sexes, marital status, educational background, incomes, and ages; and differences in the dismissed employees' new career selection on accommodation and places of employment, interesting careers and future plan, and the dismissed factors affected differences in their happiness at the statistically significant level of .05. Their happiness were the same levels as the other people's. In light of the relationship between the levels of happiness and the quality of life, the prediction and the quality of life before and after the dismissal on food and health were related to the happiness at the statistically significant level of .05.